

ቀስተደመና ፊድዮ ትችት

(ሰኔ 6 ቀን 1994 አ.ም.)

June 13, 2002

የምግብ ሉአላዊነት ሲባል.....

በያዝነው ሳምንት በሮማ ከተማ ተቀምጦ የነበረውና ምንም ውጤት ሳያስመዘግብ የተበተነው «የአለም የምግብ ጉባኤ» በርሃብ ጉዳይ ለመምከር የተጠራ የመጀመሪያ ጉባኤ አልነበረም። በአለም ደረጃ ርሃብን የማጥፋት ጉዳይ ሲወራሰትና ሲዛትበት ቢያንስ አርባ አመት ሆኖታል። በ1955 አ.ም. በዋሽንግተን ከተማ የመጀመሪያው «የአለም የምግብ ጉባኤ» ሲደረግ ሟቹ ፕሬዝዳንት ኬኔዲ ባደረጉት ንግግር « በኛ ትውልድ ዘመን ርሃብን ከምድር ገጽ ጨርሶ ለማጥፋት ትሎታውም አለን አቅሙም አለን። የሚያስፈልገን የፖለቲካ ቁርጠኝነት ብቻ ነው» በማለት ለአለም መሪዎች ጥሪ አስተላልፈው እንደነበረ ይታወቃል። ይህ ከተባለ ከአስር አመት በኋላ ደግሞ የርሃብ ነገር እየሰፋና እየጠና እንጂ ምንም መሻሻል ስላላሳየ ሌላ «የአለም የምግብ ኮንፈራንስ» በሚል ሌላ የመሪዎች ስብሰባ ተጠራ። እዚህ ላይ በተላለፈው ውሳኔ እንዲያውም ለርሃብ መውደም ቀን ቀጠሮ ተሰጠ። በግልጽ የተቀመጠው አላማ ርሃብን በአስር አመት ውስጥ ከምድር ገጽ የማጥፋት ግብ ነበር። የዩናይትድ ስቴትስ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ሃንሪ ኪሲንጄር በዚህ ስብሰባ ባደረጉት በጊዜው ብዙ ባነጋገረ ንግግራቸው « ከዚህ አስከ አስር አመት ድረስ ማንም ልጅ የትም ይሁን የት ጦሙን አለማደሩን ማረጋገጥ ይኖርብናል» ሲሉ ተደምጠው እንደነበረ ይታወቃል። ይህም አልሰራም። ርሃብ እየጠናና እየሰፋ ቀጠለ።

በ1989 አ.ም. እንደገና «የአለም መሪዎች የምግብ ጉባኤ» ተብሎ ሌላ ስብሰባ ተጠራ። በመሃል በዚች በምግብ በተትረፈረፈች አለም የህዝቦች መራብ ነገር በድርቅና በሌላ የተፈጥሮ አደጋ ብቻ ሊሳበብ እንደማይችል፣ ትግሩንም ለመወጣት የበለጸጉት አገሮች ከጎተራቸው እየቆነጠሩ በሚለግሱት የምግብ እርዳታ ብቻ የትም እንደማይደረስ ብዙ ግንዛቤ ተገኘ። ከዚህ አልፎ ተርፎም የርሃብ ትግር በሚራቡ አገሮች ባለው ብቻ ሳይሆን በጠቅላላው በአለም ከበለጸጉት አገሮች የእርሻ ሁኔታ፣ ከእርዳታው አሰጣጥ ዘዴና ከአለም የንግድ አሰራር ጋር የተቆራኘ መሆኑ ግልጽ አየሆነ መጣ። ትግሩ በአመት በመቶ ቢልዮች የሚቆጠር ዶላር ጥቅም የሚነካ ውስብስብ ብ ትግር እንደሆነ ሰፊ ግንዛቤ ተገኘ። በእርግጥ ርሃብን ከምድር ገጽ ለማጥፋት ከተፈለገ በአለም የንግድ አሰራርና በእርዳታው አሰጣጥ ዘዴ መሰረታዊና የበለጸጉ አገሮችን የኢኮኖሚና የፖለቲካ ጥቅም የሚጠናወቱ ለውጦች እንደሚያስፈልጉ ግልጽ አየሆነ መጣ። ይህ አይነቱ ለውጥ ደግሞ እንዲህ በቀላሉ ሊከናወን እንደማይቻል የዚያኑ ያህል ግልጽ ሆነ።

ይህ ግንዛቤ በሰፈነበት ሁኔታ በርሃብ ጉዳይ ለመነጋገር እንደገና በ1989 አ.ም. የተጠራው የመቶ ሰማንያ አምስት አገሮች መሪዎች የተሳተፉበት «የአለም የምግብ ጉባኤ» ቀደም ባሉት ጉባኤዎች የታዩት «ቁርጠኛ» ዛቻዎች አልተንጸባረቁበትም። ከምድር ገጽ ርሃብን ስለማውደም አያወራም። እንደግብ ተደርጎ የተወሰደው ባለም በርሃብ ከሚጠቁ ስምንት መቶ ሚልዮን ዜጎች በሃያ አመት ጊዜ ገደብ ውስጥ ማለትም እስከ 2008 (ወይም እ.አ.አ. 2015) ድረስ አራት መቶ ሚልዮኑ ጠግበው የሚያድሩበት ሁኔታ መፍጠር ነበር።

አስፈላጊዎቹ ለውጦች ከተደረጉ ህዝቦች ራሳቸው ትግሮቻቸውን ፈተው ርሃብን ሊያወድሙ ይችላሉ የሚሉ ወገኖች በወቅቱ ይህንን «የርሃብተኛን ቁጥር በሃያ አመት በማግኘት መቀነስ» የሚል ግብ በጥብቅ ተቃውሟቸው። በዚች በምግብ በተትረፈረፈች አለም ግማሻችሁ እስከዛሬ ሃያ አመት ድረስ ምግብ ይሰጣችኋል ግማሻችሁ ደግሞ ገና መጠበቅ ይኖርባችኋል የሚለውን አካሄድ በስፍራው ከተገኙት የአለም መሪዎች መሃከል የኩባው ፊዴል ካስትሮ በመዝጊያ ንግግራቸው ላይ «አሳፋሪ ውሳኔ ነው» በማለት አወገዙት።

ይህ የሰሞኑ የሮማ የአለም የምግብ ጉባኤ የቀደመው ስብሰባ ውሳኔ «የት እንደደረሰ» ለመገምገም የተጠራ ጉባኤ ነበር። ከመሪዎቹ ተለይተው በዚያው በሮማ ከተማ፣ በዚሁ በርሃብ ጉዳይ

ይ የተሰበሰቡ የስድስት መቶ የአፍሪካና የበለጸጉት አገሮች የሲቪክ ስብሰቦች አንዱ የሆነው « ፋድ ፈርስት » ወይም « ቅድሚያ ለምግብ » የተባለው ድርጅት በስፍራው ባሰራጨው መግለጫ ሁኔታውን በአጭሩ ሲያቀርበው « የዛሬ አምስት አመት ይህንን ውሳኔ ፊደል ካስትሮ አሳፋሪ ብለው ጠርተውት ነበር። ከዚያ ወዲህ የሆነውንና የሚሆነውን ስናይ ነገሩ ከአሳፋሪም አሳፋሪ ሆኖ ተገኝቷል» በማለት በነዚህ ስብሰቦች አካባቢ ያለውን ምሬት አንጸባርቋል።

ለመሆኑ ይህ ይህ በሃያ አመት ርሃብን በግማሽ እንቀንሳለን የተባለው ዛቻ ምን ደረሰ? የትም ደረሰ ማለት አይቻልም። «አሳፋሪ» የተባለው ውሳኔው ግቡን ይመታ የነበረው በአለም የርሃብ ተኛው ቁጥር በአመት በሃያ ሁለት ሚልዮን ቢቀንስ ነበር። በየአመቱ እየቀነሰ የመጣው በስድስት ሚልዮን ብቻ ነው። አንዳንድ አካባቢዎች ርሃብ የባሰውን ተስፋፍቷል። በዚህ አያያዝ አንዳንድ የሲቪክ ስብሰቦች ተወካዮች እዚህ ግብ ለመድረስ ምናልባት 2035ን መጠበቅ ያስፈልጋል ሲሉ ሌሎች ደግሞ ገና 2050ን መጠበቅ ያስፈልጋል የሚል ግምት ሰጥተዋል። የተመድ የምግብና የእርሻ ድርጅት ዋና ዳይሬክተር ጃክ ድዩፍ ደግሞ እንዳያያዛችን ከሆነ እዚህ ግብ ለመድረስ እስከ 2060 አ.ም. መጠበቅ ይኖርብናል ሲሉ ተደምጠዋል።

ይህ እንግዲህ እስከዛሬ ስልሳ አመት ድረስ ርሃብ፣ ድርቅ፣ የአካባቢ ብክለትና እነዚህ ሁሉ እያስከተሉ ያሉት ይህ ነው የማይባል የኢኮኖሚና ማህበራዊ ቀውስ እየተጋገዙ የሚፈታተኛቸው ርሃብተኞች ህዝቦቻችን በግማሽ ይቀነሳል ከተባለለት ርሃብ ቀድመው ካልጠፉ ማለት ነው።

መፍትሄው ምንድን ነው? የበለጸጉትን አገሮች «ጎተራዎቻችሁ ሞልተው ተትረፍርፈዋልና ተርበናል አካፍሉን!» ማለቱ የትም አያስኬድም። በዚች በምግብ ምርት በተትረፈረፈች አለም ሰዎች መራባቸው ልክ አይደለም እያሉ ደረት መምታትም መፍትሄ አይደለም። ርሃብን የመቋቋምና የማውደም ትግል እጅግ ውስብስብ ቢሆንም ዛሬ በአሜሪካም፣ በአውሮፓም፣ በአፍሪካም፣ በእስያም እየተነሳሳ ያለው የህዝቦችና በተለይ የሲቪክ ማህበራት እንቅስቃሴ ርሃብን «የመቀነስ» ሳይሆን ከዚች ምድር ገጽ ጨርሶ የማውደም አላማና ለዚህም ተጨባጭ መፍትሄ ይዞ የሚንቀሳቀስ ሃይል ነው።

ከሶስት አመታት ወዲህ ከሲያትል እስከ ጀኖቫ፣ ከፖርቶ አሌግራ እስከ አፍሪካ ሶሻል ፎረም የህዝቦችን መብት ጥያቄ እያነሱ የሚንቀሳቀሱት ሃይሎች ለዚህ ጸረ ርሃብ ግብ ከሚያቀርቡ ዋቸው መፍትሄዎች ዋና ዋና የሚባሉትን ሁለቱን በአጭሩ እንጥቀስ። የመጀመሪያው በአለም የሰፈነውን የንግድ አሰራር በመቃወም እነዚህ የለውጥ ሃይሎች «ፍትሃዊ ንግድ» ወይም «ፌር ትሬድ» ብለው የሚታገሉለት መፍትሄ ነው። ሁለተኛው ደግሞ «የምግብ ሉአላዊነት» (ፋድ ሶቪረኒቲ) ወይም ህዝቦች ራሳቸውን የመመገብ ሉአላዊ መብት የሚለው የትግል ጥሪ ነው። ሁሌ ሸም ለኛ መፍትሄ ሊሆኑ የሚችሉትን ያህል በቀጥታ የበለጸጉትን አገሮች መሰረታዊ የኢኮኖሚና የፖለቲካ ጥቅሞች የሚነኩ ስለሆኑ በደቡብም በሰሜንም አገሮች ያሉ የለውጥ ሃይሎች ተባብረው ካልታገሉላቸው ግባቸውን አይመቱም።

«ፌር ትሬድ» ወይም ፍትሃዊ ንግድ መነሻ ነጥቡ አሁን በአለም ደረጃ በነጻ ገበያ መርህዎች መሰረት ይካሄዳል የሚባለው የንግድ ሂደት ፍትሃዊ አይደለም የሚል ነው። ለበለጸጉት አገሮችም ለኛም እኩል አይሰራም። ለምሳሌ የደቡብ አገሮችን የእርሻ ምርቶች እንውሰድ። ከበለጸጉት አገሮች ገበያ ጋር ሲነጻጸሩ የኛ በጣም ርካሽ ናቸው። በነጻ ገበያ የመገበያየት መርህዎች መሰረት እነዚህ ምርቶች የበለጸጉት አገሮች ገበያ እንዳይደርሱ በከፍተኛ የታሪፍ አጥርና በሌሎች ሌሎች ሰበቦች ይታገዳሉ። ነገር ግን ምእራባውያን በዚህ አሰራራቸው የሚሉት «አትድረሱብን፣ አንደርስባችሁም» አይደለም። ድሃ አገሮች ለአምራቾቻቸው የታሪፍ ጥበቃ እንዳያደርጉ አስገድደው አሁንም ከነጻ ገበያ መርህዎች ውጭ በመስራት የነሱን የእርሻ ምርቶች ገበሬዎቻቸው ካመረቱበት ዋጋ በታች እኛ አገሮች እያመጡ ይሸጣሉ። በዚህ አሰራር ገበሬዎቻቸው እንዳይከሰሩ ደግሞ በየአመቱ በቢልዮን የሚቆጠር ዶላር ለገበሬዎቻቸው በእርሻ ድጎማ ስም ይከፍላሉ። በዚህ «ደምፒንግ» ተብሎ በሚታወቀውና በነጻ ገበያ መርህዎች ክልክል በሆነ ዘዴ የበለጸጉት አገሮች ገበሬዎች ከኛ ድሃ ገበሬዎች ጋር የሚፎካከሩበትና «አሸነፍን» የሚሉበት ሁኔታ ይፈጠራል። ኢትዮጵያን በተመለከተ ባለፈው ሳምንት የወጣ የተባበሩት መንግስታት ሪፖርት በሃገራችን ከሁለት አመታት ወዲህ ተከሰቶ ገበሬዎቻችንን ለአስከፊ ችግር እየዳረገ ያለው የእ

ህል ዋጋ ማሸቆልቆል በቀጥታ በዚህ መልክ ከበለጸጉት አገሮች እየገባ ገበያ ላይ የሚውለውና አልፎ ተርፎ ለርሃብ እርዳታ እየተባለ የሚገባው እህል እንደሆነ ጠቁሟል።

በእርግጥ ርሃብ ከአለም ገጽ ይጥፋ ብለው የሚታገሉ ሃይሎች «ፍትሃዊ ንግድ» ብለው ሲነሱ የሚያራምዱት ጥንድ አቁዋም በአንድ በኩል የድሃ አገሮች የእርሻ ምርቶች በበለጸጉት አገሮች ገባያ እንዳይደርሱ በሰበብ አሰባብ የሚጭኑትን ቀረጥ እንዲያነሱ ይጠይቃል። በሌላ በኩል ደግሞ እነዚህ አገሮች ለራሳቸው ገበሬዎች በቢልዮን ዶላር ድጎማ እያደረጉ ምርቶቻቸውን በአልባሌ ዋጋ ድሆች አገሮች ገበያ እያፈሰሱ የነዚህን አገሮች ገበሬዎች ጥቅምና ህልውና መጋፋት ያቁሙ የሚል አቋም ነው።

ሁለተኛውንና «የምግብ ሉአላዊነት» የሚለውን አቋም የሚያራምዱ ሃይሎች በበኩላቸው መነሻ አድርገው የሚያራምዱት አቋም የምግብ መብት መሰረታዊ ሰብአዊ መብት እንደመሆኑ መጠን ማንም ህዝብ ሆነ ማንም አገር ይህንን መሰረታዊ መብት ለማረጋገጥ ይስማማኛል የሚለውን ማንኛውንም ፖሊሲ ያለአንዳች የውጭ ጣልቃ ገብነት ከሰራ ላይ የማዋል መብቱ መረጋገጥ አለበት ይላሉ። ይህንን ታዲያ ማን ይቃወመዋል?? የበለጸጉት አገሮች በአጠቃላይ፣ እንደ አለም ባንክ፣ የአለም የገንዘብ ድርጅትና የአለም የንግድ ድርጅት በተለይ ይህንን አቋም በጥብቅ ይቃወማሉ። ለምን?

ከዚህ አቋም ጀርባ ሁለት መሰረታዊ ሃሳቦች አሉ። አንደኛው ይህንን የምግብ ሉአላዊነት ለማረጋገጥ የምግብ ንግድ ከአለም አቀፍ የነጻ ገበያ መርሆዎች ውጭ መሆን ይገባዋል የሚልና አንድ መንግስት የራሱን ገበሬዎች ለመጠበቅና ለመንከባከብ ወደ አገሩ በሚገባ እህል ላይ የፈለገውን ያህል ታሪፍ የማድረግ መብት ይኖረዋል የሚል አቋም ነው። ሁለተኛ ደግሞ እነዚህ አለም አቀፍ ተቋማትና የበለጸጉ መንግስታት «እድገት ማለት በአለም አጠቃላይ ገበያ መሳተፍ ማለት ነው» የሚሉትን ፈሊጥ ተቃውሞ የሃገሮች እድገት በተለይም ደግሞ የርሃብ መውደም እድል የሚረጋገጠው አንድ አገር በውጩ «ግሎባል» ወይም «አጠቃላይ» ገበያ ሳይሆን በውስጥ ገበያው መዳበር ላይ ሲያተኩር ነው በማለት ይከራከራል።

እንግዲህ ለማጠቃለል። የዛሬ አርባ አመት ይወድማል ተብሎ የተዛተበት ርሃብ እስከዛሬ አብሮን አለ። ከይወድማል ወደ «ይቀነሳል» ብንወርድም አሁን ባለው የአለም ሁኔታ ይህንን መቅሰፍት በግማሽም በሲሶም፣ በሩብም ለመቀነስ ገና ስልሳ አመት ይህል ሊያስፈልግ ይችላል ተብለናል። በዚህ የውድመት አካሄድ እስከስልሳ አመት ከጠበቅን ህዝባችንም አገራችንም ህልውናቸው ራሱ አደጋ ላይ የሚወድቁበት ሁኔታ ቀድሞ ይደርሳል የሚል ስጋት አለን። ይህ ከመሆኑ በፊት የሃገራችን ዴሞክራቶችና አገር ወዳዶች በሙሉ ችግሩ የህልውናና የሞት ሽረት ጉዳይ መሆኑን ተገንዝበን ባንድነት ግልጽ አማራጭ ይዘን ከገበሬዎቻችን፣ ከርሃብተኞቻችንና ከህዝባችን ጎን መሰለፍ ግዴታችን ነው።